

LO CRIT'S D'ESPAÑA

SETMANARI CARLISTA ILUSTRAT

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

EN BARCELONA: trimestre.....1 pesseta
 FORA: idem.....1'25 »

ULTRAMAR Y EXTRANJER
 trimestre ..... 2'50 pesseta

— Número solt: 5 céntims —

ADMINISTRACIÓ:

EN LA BIBLIOTECA TRADICIONALISTA
 Ronda Universitat n.º 14

APARTAT DE CORREUS, N.º 147
 ahont se dirigirá tota la correspondencia

— Número a través: 10 céntims —

lil. Barcelonesa, S. Pau, 56.

DOS PARTIDARIS DE LA HUELGA

—Ja veurás com durará
 cuando menos alguns dias...
 —Bè, y aleshores Matias
 com ho farém sense pá?...

FALLO

En lo día 28 del mes d' abril de 1890, reunint lo Jurat que deu resordrer respecte al merit de las respostas rebudas al Concurs obert en lo día 11 de febrer del present any; llegidas per l' infrascrit secretari del Jurat totas las respostas, vistas, atesas y discutidas las rahons que 'n favor de varias d' ellas s' han exposat, lo Jurat, de comú acort, ha resolt donar lo següent

VEREDICTE

Considerant que entre las 257 respostas rebudas n' hi há, molt xistosas y ab *sombra*, com vulgarment se diu; però que resultan impracticables;

Considerant que una de las condicions exigidas en l' Edicte, es que 's busqui 'l modo *més fácil, prompte, segü y radical* d' acabar ab los lliberals espanyols, *sens ferlos mal*;

Considerant que entre las contestacions remesas moltas son las que donan lo camí pera acabar ab ells, però *fentlos mal*, lo que no 's va tractar;

Considerant qu' entre las respostas de *sombra*, per més qu' impracticables, s' hi poden citar la núm. 38, ó sia la que proposa *Cambiarlosi 'l nom*, y la núm. 6, que enclou molta filosofia dins lo propósit d' *atiparlos de llibertat pera que una forta indigestió de la mateixa 'ls fassi aborrrir hasta la farum d' ella*, puig, efectivament, pera lo que pertany á la núm. 38, deixantlos de dir lliberals, no existiria ja tal plaga, per lo menos ab aqueix nom; y tocant á la núm. 6 ha d' ésser la mort de la llibertat lliberal l' abús de la mateixa, ab lo que cada día 's farà més odiosa á la gent com cal;

Resultant que la resposta núm. 5, ó sia la que proposa pera acabar ab los lliberals, APROFITARNOS DE LAS LLIBERTATS QUE L' ESTAT NOS CONCEDEIX PERA ATERRARLOS AB NOSTRA PROPAGANDA;

Resultant que dita última resposta es *práctica*, puig tal es precisament la política actual de la Comunió tradicionalista; y dit remey, multiplicant sempre la propaganda carlista, es *segü y radical*, puig á mida que se 'ns permeti propagar nostras idees aumentarán los defensors de la Bandera carlista y disminuirán los seguidors de la lliberal; atesas donchs totas aqueixas consideracions, creu lo Jurat que en conciencia pot y deu donar lo premi á la citada resposta núm. 5, que 's va publicar en lo día 21 de febrer del present any, ab las inicials J. G., que resultan ésser las de

JOSEPH GINÉS

que té son domicili en lo carrer del *Conde del Asalto*, núm. 75, pis 2.ª, porta 2.ª, d' aquesta ciutat, qual senyor Ginés té desd' avuy opció als premis oferts en concurs, y que 's van detallar en l' Edicte.

Ha resolt també lo Jurat, pera estímulo dels autors de las respostas núms. 38 y 6, regalarlosi un exemplar de qualsevol de las obras publicadas per la *Biblioteca Tradicionalista*, ó un gran Retrato de Don Carlos, á sa lliure elecció.

Y també, en cumpliment á lo ofert, en un dels próxims números de LO CRIT D' ESPANYA 's publicarà 'l retrato del autor de la resposta premiada, qui 's servirà passar per aquesta Redacció lo avans possible, pera 'ls efectes consegüents.

Barcelona, fetxa *ut supra*.

En nom y representació del Jurat,

Conforme:
LO DIRECTOR.

Lo Secretari,
FLORDELÍS.

LA SETMANA

ESCRIBI aquestas ratillas mentres tothom parla de la *huelga* del primer de maig.

Totas las senyals indueixen á creuer que será general y que per tot arreu se experimentarán sos resultats.

En alguns punts extrangers las massas no han tingut prou paciència pera esperar la fetxa acordada, y lo telégrafo 'ns diu que han pagat lo pato alguns bous y caballs.

Calculin, donchs, lo preocupats que estarán los governs de totas las nacions, quant en vigílas de la gran manifestació socialista los caballs y bous comensan per no ésser respectats en nacions que abominan las corridas de toros.

.

En Espanya, y especialment en Barcelona, tots los brassos quedarán plegats, tots los ulls se apartarán dels tallers y totas las bocas exclamarán alegrement: *¡Feyna, fuig!*

Los forners que confeccionan lo nostre pá de cada día, acordaren en una reunió que 'l del primer de Maig ja 'l farán los amos.

Los carboners no volen semblarse als mulatos, y contribuirán també á ficar carbó á la fogayna socialista.

Los paletas, á qui agradan molt los remendos, no podrán menos que *remendar* l' idifici social.

Y aixís per l' estil cada art y cada ofici lluhirá son garbo y salero lo día primer del mes de las flors.

Se entent.

Si las flors no fan *huelga*.

.

Los periódichs no relatan en aquests días altres notícias que las referents al moviment obrer, que 's un moviment continuo.

Quant no organisan *meetings*, reparteixen fullas, los socialistas.

Y posats á repartir, temen molts que també reparteixin garrotadas.

Altres mes pessimistas tremolan com una fulla seca al arbre al pensar en lo día hú de Maig, y es fácil ascoltar d' ells cosas per l' istil:

—Estem sobre un volcá.

—¿Vol dir?

—Nos esperan aconteixements terribles. Creguim, arreglis la maleta, que tinch molt bon cop de ull. Me basta dirli que jo ja vaig pronosticá la revolució de Setembre.

—¿Pro ahont vol anar? ¿Qué no veu que la *huelga* es general?

—Per la mateixa rahó, penso anar á Cafrería, per que allí estarán *paralisats* los sanguinaris instints dels salvatjes.

.

Ja que tothom se declara ab *huelga*, just es que jo secundi 'l mohiment general.

Y en efecte, recordantme que tal volta mos lectors farán *huelga* de lectura, remato la present crónica, quant me creya poch menos que comensarla.

FLORDELÍS.

ELLS

Com més ho tracto y ho miro,
M' en convenso més y més,
Si á mirá á la dreta 'm giro,
Veig sols embulls, y si tiro
Per l' esquerra, ¡no 'n dich res!

Parlo del estat d' Espanya,
Regida pels lliberals.
Si 's dolent l' un, l' altre 'l guanya;
Si l' un al país escanya,
L' altre li fá 'ls funerals.

Enriquirse 's la seva obra
Ab la suhor del país;
De promesas ni han de sobra,
Que 'l prometre no fá pobre
Y ells saben bé qu' es aixís.

Quant es al poder Sagasta,
Trona y crida don Antón;
Promet que si Espanya 'l tasta,
No 's voldrá fer d' altra pasta
Lo pá mentres hi haigi mon.

Puja aquest al candelero
Y governa..... ja ho saben.
¡Quín agitar lo pandero
Y dir que 'n ell no hi ha *pero*,
Fá aleshoras don Mateu!

Y aixís aquesta murrialla
Trumfan, menjan *tuti plé*.
Que aquell pobre que treballa
No té pá per la quitxalla
Que jemega..... ¡bueno! y ¿qué?....

Obra 'ls ulls, poble que esperas
Los fruyts de la llibertat.
¡No veus que se 'ls menjan feras
Cinquanta mil sangoneras
Abans que hagin madurat?

Avuy ja tot se cotisa
Y 's ven al or ó al favor.
¡Quánts que estavan sens camisa
Y duyen la panxa llisa
Tenen cotxe y llensan l' or!

La justicia no 's nivella
Pel delicté, ¡cá, qu' es cas!
Los diners se burlan d' ella,
Mentres que 'l pobre s' estrella
Tan sols erri un poch lo pas.

Los empleos ja no 's donan
Com á premi á l' honradés;
Tots veyém que 'ls abandonan
A perduts que sols abonan
Alguns pinxos de cafés.

Per aixó no hi ha sol día
En que no haguem de lleigí
Que aquest ó aquell ha fet vía
Ab los quartos que tenía.....
Y l' Espanya *maritxa* així.

Diuen que tothom es lliure
Per progagá 'l que creu bó;
Mes per veure, s' ha de viure,
Y vivint, veig que 's per riure
Aquesta autorisació.

Sevilla, Madrid, Valencia,
Del que dich poden dar fé.
Sols té aixamples la llicencia
Y tota mena d' agencia
Del basar de Lluçifé.

En mitj de tan gran destrossa
D' honor, justicia y demés,
La neteija ha de ser grossa.
¡Vinga 'l carro de la brossa
Y que no 's deixin pas res!

Y després de la neteija
Don Carlos ja 's cuydará
Ab la bandera que ondeija
De fer d' Espanya l' enveja
De tanta nació com hi há.

DR. CHAS-CAS.

LA HUELGA

Huelga de fusters.

Huelga de teixidors.

Huelga d' estudiants.

Huelga de caixistas.

En fi, tothom tracta de fer *huelga* 'l día 1.er de maig;
¿per qué, donchs, no ferne 'ls periodistas?

~

Y aquí tenen la rahó de sortir abans de la fetxa in-
dicada 'l present número.

En previsió de que impresors y repartidors vulguin
fer festa 'ls próxims dijous y divendres, era lógich ade-
lantar la publicació del setmanari, puig fora molt trist
que no fent *huelga* en sos pagos nostres suscriptors,
que en sa inmensa majoria son gent com cal y per
tant pagan religiosament, rebessin lo periódich ab re-
trás, com tindria que succehir si 'ls caixistas fan festa.

Per algo s' ha dit qu' home previngut val per dos.

Treballém avuy, pera fer festa demá.

Lluny de nosaltres volernos oposar á la corrent ge-
neral que ha declarat festa europea y pot ser universal
la del 1.er de maig.

~

¡LO PRIMER DE MAIG!

¡Qué de sensacions oposadas causa fá alguns días
aquesta fetxa!

Tothom present aconteixements; uns los temen: al-
tres los desitjan; nosaltres, ni 'ls desitjém ni 'ls temém.

~

Fá molts anys que 'ls carlistas, fent l' oposició á la
classe socialista y á l' element conservador, prediquém
las teorías únicas que poden armonisar lo capital y 'l
treball, y fem present á uns y altres los perills pera tots
d' estar apoyada l' actual societat en una base falsa,
qu' es la del lliberalisme, que sosté lluyta constant
entre 'l treballador y el capitalista; entre 'l deshereuhat
de la fortuna y 'l que l' ha adquirít pot ser ab la sanch
del primer, al que haurá explotat vilment, sens escoltar
sas queixas y sos planys.

~

Per amargas que sían las vritats, convé exposarlas
francament quan fá al cas.

Per aixó 'ns proposém cantarlas avuy á uns y altres;

—Ara pagarém favors...
 —Y ara farem l' ull molt viu,
 perquè estant revolt lo riu
 la ganga es dels pescadors.

Si per cas venen moments
 de tocar mals resultats,
 es alló... qui sembla vents
 recull sempre tempestats.

als rics que adquiriren malament la fortuna que gosan, y als pobres que, no sabentse resignar ab sa sor, voldrien sortir de sa trista situació atropellant interessos que no 'ls pertanyen.

.*

L' opinió pública ve senyalant ab lo dit fá molts anys alguns poderosos improvisats que quant fá mitj sigle las massas se dirigían contra l' Iglesia y contra 'ls seus ministres, veyan ab indiferencia, si no ab secret plaher á las turbas robant y matant, saqueijant é incendiant, sens preocuparse per la sort dels agredits, puig en aquells días las iras populars s' havían limitat á fer blanch de sos odis á la religió y al clero.

.*

¿A qué no dirho més clar?

Molts que avuy cridan contra 'l poble, perque temen que aquest arribi á desfogar en ells son despit, presenciaren ab criminal egoisme las matansas dels frares, los incendis dels seus convents y l' usurpació dels bens de l' Iglesia.

Molts dels indiferents d' ahir son avuy los més exaltats contra 'l socialisme, al que ja no poden combatre, puig lo deixaren creixer á son plaher, ja que may imaginaren que algun día 'ls havia de tocar lo rebrer.

¡Infelissos!

Mentres los atropellos anavan dirigits al vehí, res vos importava, mes en va avuy crideu, puig la fera revolucionaria té las unglas de sobras crescudas pera, si vol, sacrificar á tots aquells que abans foren testimonis muts é impassibles del sacrifici d' indefensos y virtuosíssims sacerdots.

L' hora del perill pera vosaltres no es arribada encara; però la pressentiu y la teme.

La conciencia, que ni als més grans criminals enganya, vos acusa de complicitat en grans delictes y en horribles profanacions, y també d' havervhos aprofitat de crims que sols de boca condempneu, y encara incluintlos entre 'ls *fets consumats*.

.*

¡Lo poble! ¡pobre poble! Juguet d' aquells que 'l saben seduhir ab paraulas falagueras y promesas falsas, no es altre cosa que dócil instrument sempre del més atrevit; quasi sempre del més malvat.

Lluytas sens número, terribles, interminables ha sostingut y sosté l' element avansat contra 'l que califica d' opressor y tirá seu; però, encara que tart, s' ha de convencer de que qui realment l' explota es lo que 'l fá servir d' escambell pera ocupar llocs á que ni per son talent ni per sa honradés ve cridat.

¡República! ¡Socialisme! ¡Anarquía! ¡Acracia!

Vetaquí l' aspiració de las massas que no están educadas en las sanas ideas católicas y políticas.

De grahó en grahó, tractan d' arribar á un punt en que no hi haigi govern ni governats; en que una igualtat utópica nivellí totas las classes socials, y qu' una fraternitat que té per apoyo la destrucció de més de mitja humanitat converteixi als homes en àngels, units per los llassos d' un amor ferm é indestructible.

No tots los partits republicans son socialistas, ni molt menos anarquistas ó ácratas; però ab sas predicacions han donat vida á aqueixos grupos, que si no 's componguessin en sa majoria d' obrers ignorants, podriam calificar de criminals.

Tal y com están constituïts mereixen sols nostra compassió, puig no arriban á comprendre que de

ésser possible 'l triunfo dels seus ideals, quedaria destruhida la societat y serían ells los primers en demanar qu' aquella tornés á son primitiu estat.

.*

Creuen molts obrers qu' aquesta paraula ha d' ésser sinónima de socialista.

No s' expliquen la conformitat y resignació á viure en mitj de privacions continuas per part del que 's veu rodejat del luxu y de l' ostentació de las classes altas.

A aquells qu' aixó creuen, sols los farém una pregunta: ¿no té, per ventura, massas d' obrers, molt numerosas per cert, lo partit carlista? ¿Y no 's nostra comunió la qu' está en lluyta més directa contra 'l socialisme?

No se 'ns podrá negar l' afirmativa á una y altre pregunta, com tampoch hi há qui desconex que sens las ensenyansas católicas están en son lloch y son perfectament lógicas las teorías més absurdas y més avansadas que han predicat los revolucionaris francesos d' últims del sigle passat y del present.

.*

Conseqüència de lo exposat: que com á carlistas nostra condempnació alcanza lo mateix al que s' ha enriquit ab la sanch del pobre, que al pobre que vol deixar de serho, apoderantse del patrimoni del rich.

Tant llunyants estém de la agrupació de liberals acaudalats que deuen sa fortuna á una serie de crims que cometé un jorn lo poble, com del poble que crida contra 'l rich, pel sol fet de no poguerho ser ell, ab la sola diferencia que 'n la classe elevada existeix una circumstancia agravant que fá més odiosa sa conducta, la ventatja que porta en ilustració al poble, qu' á voltas careix hasta dels elements necessaris pera educarse y formar criteri.

No simpatisém, per tant, ab un sol d'ells; ni un sol punt de contacte existeix entre ells y nosaltres.

Dihém mal.

De segú que 'ls socialistas voldrien una *huelga* que no 's probable 's realisi y que á nosaltres també 'ns agradaria molt.

La de las tropas durant 24 horas.

Ells pera fer de las sevas.

Y nosaltres pera establir l' ordre moral y material, qu' equival á portar á Don Carlos á Madrid.

F. DE P. O.

¿QUÉ SERÁ?

La conversa general ó la paraula obligada, es aquesta gran jornada de la *huelga* universal. Es un trencament de caps que ningú hi troba la punta, pró lo primer qu' un pregunta es: de la *huelga*, ¿qué 'n saps? Y á Barcelona y á Gracia, á Las Corts y á Sant Andreu per tot no més sentireu parlar d' aquesta desgracia; per las plassas y mercats, pels carrers, en lo tramvia, ni á dintre una bojeria se senten més disbarats.

Uns parlan de barricadas,
de canons y de fusells,
d' inesperats desgavells
y d' escándols y trompadas.
Altres sols están parlant
de pólvora y glicerina,
dihent qu' avuy se camina
sobre 'l cráter d' un volcan,
donant á cada moment
noticias contradictorias:
¡qué 'n fá venir de caborias
l' escoltá 'l dir de la gent!
¡Será cosa terrorífica!
molts diuhen en son desvari,
y altres diuhen qu' al contrari,
seré una *huelga* pacífica.
Ab tantas contradiccions
no 's pot treurer l' aygua clara,
y lo qu' es ara per ara
ja no escolto més rahons;
puig no entench per quins cinch sous
s' ha d' armá aquí tanta *juelga*,
si al últim será la *huelga*
molt soroll y pocas nous.

BERNAT XINXOLA.

¡POBRE ESPANYA!

¡Mon cant es de pesar—gement crida l' Espanya—
Rodant en mitx de runes, m' estimban al pregon,
M' impose lleys iniques llevar de terra extranya
Y 'm donan ¡quín sarcasmel un vil ceptre de canya
¡A mí, regna del mon!

¡A mí, que 'n cent batallas los meus, guerreijant nobles,
De la fé 'ls grans apóstols que dins mon si han nascut,
Les tallantes espases, sagetes y manobles,
L' hermós tropell d' atletas, lo ceptre de dos pobles
L' un d' ells desconegut.

¡A mí que tantes glories joyosa m' enlayraren
Allá d' enllá pels núvols com rielant estel,
Y ab brillans sols y estrelles mon nom allí marcaren
Y en carro de cilistia com regna 'm paseijaren
Baix la volta del cel!!!

¡Cóm no tinch de plorar! Lo mon es meu defensó'.
Ab veu ronca cridí, y 'l mon tremí de por.
Anyells fiu de les ones, impuls doní á la pensa
D' aquell Colon que dintre del mar, buscant, se llenza
Son preuhat somni d' or.

Davall de les palmeres de l' Africa selvatge,
Davall lo cel d' Italia hon tot florida treu,
Damunt l' Atlant indómit, la Roma, com missatge
Guaytava més armades de fantástich plomatje
Y ma divina creu.

Les fites que 'm voltavan, passantles d' ona en ona,
Duguiles ab ma espasa al horissont darrer.
Aixís teixí mon geni que 'l valor esparona
A la que m' ormeijava espléndida corona
D' América 'l llorer.

Ab ma potentia veu vaig fer tremir la terra
Y al llamp de la me'arma trenquí roures y pins,

Y après de set llarchs segles d' una cruenta guerra
Encar que ab greu recansa besá 'l pols de la terra
L' orgull dels serrahins.

¡Hont es avuy, digaume, ma espasa y ma bandera?
¡La que mon cap cerclava corona de llores?
¡Hont es l' encisadora, florida primavera?
¡Qué s' ha fet de la flayre d' hermosa passionera
Que omplía mos vergers?

¡Llàgrimas ¡ay de mí! lo plor sols me domina
Que sols convenen llàgrimas á mon turbat esprit!
Puig que si bé 'm menysprean, encar soch la regina
Que un jorn triumfi 'n Lepant de l' horda serrahina
Y ¡Espanyal allí está escrit.

De cobrar mon imperi, encar tinch esperansa
Y ensemps ¡ay de mí! lluyto darrera temps millors
Un riu caurá de llàgrimas de mos ulls ab recansa
Que 'l marbre fret ne regui de la tomba hont descansa
La flor de mos majors.

Aixís digué la patria, l' Espanya dolorida
L' esllanguiment fatídich sa cara sepultá,
Y 'l lleó que tan segles regí 'l mon tot sens brida
Com si de llamp feréstech sa testa fos ferida,
Per terra 's revolcá.

¡Penseu, fills borts d' Espanya, per xó que jau estesa
En mitx de claus y espinas per no aixecarse més?
¡Penseu, chacals polítichs, fer d' ella vostra presa?
¡Penseu que ja l' espera al cap de la vellesa
La mort per darli un bes?

¡També un jorn la corona pel llot arrossegaren
Los serrahins ferotxes, mes no faltá un Pelay,
¡També un jorn los francesos son ceptre arrebatzaren,
Mes no van faltar nobles que son honor venjaren
Y no 'n faltará may!

¡Sentiu, espurs? Encara que sots de grapa fera
¡Tingueu sa gloria y ceptre ab despótica ley,
¡Sentiu? Encar té vida; un hom' hi ha que s' espera
Per tremolar intrépit sa rumbosa bandera
De Deu, de Patria y Rey.

JOSEPH ARRUFAT MESTRES.

Segons noticias de Filipinas que nos acaba de transmetrer nostre estimadíssim amich don Reynald Brea, ha sigut elegit primer Alcalde president del primer Ajuntament de la ciutat de Ilo-Ilo (segona capital d' aquell gran y rich Archipiélach), nostre estimat amich don Tirso Lizarraga, nebot del difunt general carlista del mateix apellido, corresponsal de *La Fé* en la citada ciutat y jefe de l' antigua é important casa comercial *Inchausti y Companya*.

Felicitém ab tal motiu á nostres amichs allí residents per la elevació del Sr. Lizarraga á tan important y difícil càrrech, tota vegada que dita acertada elecció demostra una vegada més las simpatías y confiansa que en totas parts del mon desperta la noble conducta dels veteranos del Exércit carlista.

ENIGMA

¡Ay, pobre home! ¿quin fracás
deu haverli succehit
per estar tan aburrit
y ensenyá aquest pam de nas?

SASTRERIA CATÓLICA

Vestits á mida desde las classes regulars á las més superiors.

GÉNEROS DEL PAIS Y EXTRANJERS

Preus relativament baratos segons classe.

14, TAPINERÍA, 14—BARCELONA

Fábrica de cotillas de varias clases

» DE «

FILLAS DE DUAT

ENVIO Á PROVINCIAS

Platería, 42, entrada Palau, 7, -2.º-2.ª

Sucursal: LA ARCHIDUQUESA

Carrer dels Archs, 4—BARCELONA

GENEROS DE PUNT

» DE «

GONZALO COMELLA

3. Carrer de la Boquería, 3.—BARCELONA

TANCAT LOS DIAS DE FESTA.

LLANA Y MANXIULAS

Llibre de molta gresca, prosa y vers, dedicat als llanuts; ab manxiulas pèl clatell dels esquilats, y una Cansó de la Llana, en solfa, que cantada deixa ab un pam de nás als sabelluts. La portada del llibre es llampanta, ab molta llana, caps de bé, estisoras, estrelles ab cúa... lliberal, etc., etc.

PREU: 4 RALS

LA TABOLA

150 riallas, 3 rals.—Un llibre premiat, que abans valia 2 rals, UN RALET.—De venda en aquesta administració.

ENQUADERNACIONES

en un dia luxosas y senzillas en lo taller de

PENELLA Y BOSCH

Molas, 29, prop la de Fontanella

BARCELONA.

ESTAMPERIA

de NTRA. SRA. DE LA MERCÉ
de MARIANO DE LA C. CODINA

Taller d'imatjes de fusta, de totes classes.

FÁBRICA DE MARCS

Oleografías, cromos, grabats, felicitacions, sorpresas, etc.

ENVÍO A LAS AMÉRICAS

TANCAT LOS DIAS DE FESTA.—ARCHS, 7, BOTIGA